

καὶ ἡ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας μεγάλας εὐρωπαϊκὰς χώρας μαστίζουσα ἐπιδημία τῆς χολέρας καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ἐπισκέψεως ταύτης καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν. Τὰ ἔσοδα τοῦ Συλλόγου ἀνῆλθον μετὰ τοῦ ὑπάρχοντος ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου εἰς δρ. 404,796.60, καὶ τὰ ἔξοδα εἰς δρ. 11,410.85.

— Ἐξεδόθη τὸ ἔβδομον φυλλάδιον τῆς κατὰ μῆνα ἐκδομένης «Ἐφημερίδος τῆς ἐλληνικῆς καὶ γαλλικῆς νομολογίας» ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. Σ. Κ. Μπαλάνου.

— Ο κ. Ἀλέξανδρος Μ. Καραλῆς μεταφράσας ἐδημοσίευσεν τὸ περὶ Πομπηίας καὶ τῶν Πομπητιανῶν σύγγραμμα τοῦ Marc Monnier.

— Ἐξεδόθη ἐν Λευκάδι «Συλλογὴ ἀρχαίων ἐλληνικῶν παροιμιῶν» μετ' ἐπεξηγήσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Τηλ. Σουλαιοπούλου.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τοῦ μακαριωτάτου Θεοδώρητου ἐπισκόπου Κύρου ἐπιστολαὶ δυοῖν δεοῦσαι πεντήκοντα ἐκ πατριαρχοῦ χειρογράφου τεύχους νῦν πρῶτον τύποις ἐκδιδόμεναι ὑπὸ Ἰωάννου Σακελλίου. Ἀθῆναι. Ἄρπε. 8ον, σελ. ἡ—45.

Τοῦ ἐπισκόπου τῆς ἐν Συρίᾳ Κύρου ἡ Κύρου Θεοδώρητου, ἐνὸς τῶν πολυγραφωτάτων συγγραφέων τῆς πέμπτης ἐκτονταετηρίδος, ἦσαν γίνονται μέχρι τοῦδε ἐπιστολαὶ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα καὶ μία. Καὶ ὁμοῦ κατὰ τὸν δέκατον τέταρτον αἰῶνα ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἱστοριογράφος Νικηφόρος Κάλιστος ὁ Ξανθόπουλος ἐγνωρίξεν σωζόμενας ὑπὲρ τὰς πεντακοσίας. Τῶν ἀπολομένων τούτων ἀνέυρεν ὁ κ. Σακελλίου, ὁ ἀκάματο; ἐπιμελητὴς τῶν χειρογράφων τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, τεσσάρων καὶ ὀκτώ. Σῶζονται δὲ αὗται ἐν χειρογράφῳ ἐπὶ βομβικίνῳ χαρτῷ γεγραμμένῳ κατὰ τὸ δεύτερον ἡμῖς τῆς ἐνδεκάτης ἐκατονταετηρίδος καὶ ἀποκειμένη ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Πάτρῳ εὐαγούς μονῆς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ἧς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπῆρξε βιβλιοθήκη τοῦ κ. Σακελλίου. Ταῦτα δ' ἐκδίδουσιν ἐν τῷ ἀναγγελλομένῳ τεύχει, προσθεὶς καὶ τὴν πρὸς τὰ ἐνδεδομένα κείμενα ἀντιβολῆν τεσσάρων ἄλλων, σωζομένων ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι. Τῶν νῦν τὸ πρῶτον ἐκδιδόμενων αὐτῶν ἀπευθύνονται πρὸς ἄνδρας γνωστούς ἢ ἔξ ἄλλων ἐπιστολῶν τοῦ Θεοδώρητου. Ἀλλὰ δὲ τῶν ἐπιστολῶν, αὶ πλείους, ἐγράφησαν πρὸς ἄνδρας οὓς ἐντεύθεν γνωρίζομεν τὸ πρῶτον ἢ γνωστούς μὲν ἄλλοθεν, μὴ περιλαμβανομένους δ' ἐν τοῖς πρὸς οὓς ἐστάλησαν ἐπιστολαὶ τοῦ Θεοδώρητου ἐκ τῶν πρότερον δεδημοσιευμένων. Τῶν τελευταίων τούτων εἶνε καὶ ὁ σοφιστὴς Ἰσοκάσιος, ὅστις εἶνε πιθανώτατος αὐτὸς ὁ κοιαστὴρ μεγάλῃς Ἀντιοχείας, περὶ οὗ ποιεῖται λόγον ὁ χρονογράφος Θεοφάνης ὅς κατηγορηθέντος ὡς ἐθνικοῦ καὶ προσαχθέντος μὲν εἰς δίκην, ἀπαλλαγέντος δὲ τῇ εὐνοίᾳ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀέοντος καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Αἶτε πρὸς τοῦτον ἐπιστολαὶ τοῦ Θεοδώρητου καὶ αἱ λοιπαὶ δεικνύουσι τὸν θερμὸν τοῦ ἐπισκόπου εἶρωτα πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ τὴν θύραθεν παίδευσιν καὶ τὸν ζῆλον πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἰδιοῦ ποιμνίου. — Ἡ ἐκδοσις ἐγένετο μετὰ πολλῆς τῆς προσοχῆς ὑπὸ τοῦ κ. Σακελλίου, συμπληρώτως ἐπιτυχῶς καὶ τὰ κενὰ ὅσα προῆλθον ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν τιλφῶν ἐνιαχοῦ διαθρώσεως τοῦ χειρογράφου.

Smyrne et l'Asie Mineure au point de vue économique et commercial par Démétrius Georgiades (de Smyrne), avec préface de M. Arthur Mangin. Ouvrage accompagné d'une carte de l'Asie Mineure et d'un plan de la ville de Smyrne. Paris. Imprimerie et librairie centrales de chemins de fer. Imprimerie Chaux. Rue Bergère 20. 1885. 8ον, Σελ. 1 — XX, 1 — 268. Prix 7 francs.

[Τοῦ ἀξιολόγου τούτου συγγράμματος περὶ Σμύρνης καὶ Μικρᾶς Ἀσίας θέλομεν δημοσιεύσει προτεγῶς ἐν τῷ κειμένῳ τῆς «Ἑστίας» ἀνάλυσιν.]

— Ο κ. Δραγουμῆρ Δημητρίσκος, καθηγητὴς τῆς ἐν Ἰασιῷ ἱερτικῆς σχολῆς Σοκολίας καὶ ἐκδότης τῆς «Θεολογικῆς Ἐπιθεωρήσεως», καὶ ὁ κ. Κ. Χερβιτιάνος, ἀμφοτέρωι Ρουμάνοι πολῦται τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, μετέφρασαν εἰς τὴν ῥομάνικὴν τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Σκαλτσούνῃ «Θρησκεία καὶ Ἐπιστήμη».

— Ο καθηγητὴς κ. Ἰάκωβος Χ. Δραγάτης ἐξέδοτο φυλλάδιον φέρων τὸν τίτλον «Γεώργιος Π. Κρέμος ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ τῆς ῥωμαϊκῆς ἱστορίας κρίσει.» Ἐν αὐτῷ ἀνασκευά-

ζονται διὰ μακρῶν αἰ ἐπὶ τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοῦ ἱστορίας κρίσεις τῆς οἰκείας ἐπὶ τῶν διδασκτικῶν βιβλίων ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν αὐτὴ ὑπεβλήθη.

— Ἐξετυπώθη καὶ τὸ 6' τεύχος τῆς ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ κ. Ι. Καραλάου κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἐκδιδομένης *Συλλογῆς* τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ νόμων, βασι. διαταγμάτων καὶ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, περιέχον α') τὰ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν β') τὰ περὶ προδιδασκτικῶν γ') τὰ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ καὶ δ') τὰ ἐκπαιδευτικὰ, ἐν οἷς τὰ περὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκπαιδευομένων ἀξιωματικῶν, οἱ ὀργανισμοὶ τῶν στρατιωτικῶν σχολείων, οἱ κανονισμοὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν κλπ.

Ἀντίτυπα τῆς εἰρημένης Συλλογῆς εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφεῖ τῆς «Ἑστίας» καὶ τιμῶνται τὸ μὲν α' τεύχος (Στρατολογία) ἐκ σελ. 346 ἀντὶ δρ. 3, τὸ δὲ β' τεύχος ἐκ σελ. 488 ἀντὶ δρ. 4, ἀμφοτέρω δὲ τὰ τεύχη ὁμοῦ ἀντὶ δρ. 5.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἡ εορτὴ τῆς 25 Μαρτίου ἐτελέσθη ἐφέτος ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ἂν οὐχὶ μετ' ἴσης ὡς πέρυσιν καθολικῆς ἐπισκοπότητος, ἀλλ' ἀρκούντως θερμῶς καὶ ἐπιβαλλόντως. Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἡμέραν οὐ μόνον αἱ κυριώτεραι ὁδοὶ, ἀλλὰ καὶ πλείους ἄλλαι ἀποκεντρῶν συνοικιῶν παρουσίαζον εορτάσιμον ὄψιν διὰ τῶν ἐπὶ τῆς ἐξωστῶν καὶ τῶν παραθύρων σημαιῶν καὶ διακοσμήσεων.

Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν ἐγένετο ἡ νουμισμένη τελετὴ καὶ δοξολογία ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως, τὴν δ' ἐσπέραν παρετέθη ἐν τοῖς Ἀνακτόροις δεῖπνον εἰς τοὺς ἐπιζήντας ἀγωνιστάς. Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν συνήνωσαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ξενοδοχείου Ἀττικῆς, ἐπὶ τῇ ευκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς εορτῆς, κοινὸν συμπόσιον πολλοὺς τῶν παρ' ἡμῖν δημοσιογραφούντων καὶ περὶ τὴν νεωτέρην ἐλληνικὴν φιλολογικὴν ἀσχολουμένων λογίων. Ἐν τῇ αἰθούσῃ καταλλήλως διὰ σημαιῶν ἐσκευασμένη, διεκρίνετο διαφνοστεφῆς ἡ προτομή τοῦ Φερραίου. Πολλὰί προποσεῖς ἐγένοντο, μετὰ τῶν ὁποίων ἡ τοῦ προεδρεύοντος τοῦ συμποσίου κ. Κ. Παπαρηγόπουλου εἰς τὴν αἴδιον μνήμην τῶν προμάχων τοῦ Ἀγῶνος, ἡ τοῦ κ. Ι. Σκυλλίσου ὑπὲρ τῆς βασιλικῆς οἰκονομίας, ἡ τοῦ κ. Π. Καλλιγᾶ ὑπὲρ τῶν ξένων φιλολόγων τῶν συντελεσάντων πρὸς ἐξάλωσιν τῆς ἐλληνικῆς δόξης, καὶ ἡ τοῦ κ. Α. Βλάχου ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς προόδου τῆς νέας ἐλληνικῆς φιλολογίας.

Ὡσαύτως τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπώλειτο εἰς τὰς ὁδοὺς ἑκατὸν φύλλον τοῦ *Χρόνου*. Ἀθηνῶν εἰς ἀνάμνησιν τῆς 25 Μαρτίου. Ἐν αὐτῷ, ἐκτὸς διαφόρων ἐμμέτρων καὶ μὴ γυνωμῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἡμέραν, περιελήφθησαν, αἰτιθεῖσαι ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐν λόγῳ φύλλον, αἱ γυνῶμαί ἐπιφώνων ἀνδρῶν τῆς Εὐρώπης διακρινόμενων διὰ τὰ φιλελληνικά αὐτῶν ἀλθῆματα, ὡς αἱ τοῦ Γ' λάδστωνος, τοῦ Jules Simon, τοῦ Henri Houssay, τοῦ Mezier, τοῦ Klarer, τοῦ Leveque, τοῦ Leroy Beaulieu, τοῦ Maxime du Camp, τοῦ B. St. Hillaire, καὶ ἄλλων.

Ἀλλὰ τὸ ἐπισμύτερον καὶ μᾶλλον ἐπιβάλλον μέρος τῆς πανηγύρεως ὑπῆρξε τὸ ἀπὸ τῆς ἐνάτης τῆς ἐσπέρας ἀρχάμενον καὶ μέχρι τῆς ἐνδεκάτης παραταθὲν συλλαλητήριον, τὸ ὀργανωθὲν ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Μακεδονικοῦ Συλλόγου. Ἡ τελευταία δ' αὕτη ὄψις τῆς εορτῆς, σκοποῦσα νὰ ἐξεγείρῃ τὸ φρόνημα καὶ εὐγλωττῶς διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῶν τεχνασμάτων τῶν Βουλγάρων καὶ ὑπὲρ τῆς προφανῶς κινδυνευούσης Μακεδονίας ἡμῶν, προσελάμβανεν οὕτω θετικὸν χαρακτῆρα καὶ ἄμετρον τὸ διαφερόν ἐξήγειρε. Δι' ὃ οὐ μόνον ἡ μεγάλη νεότευκτος αἰθουσα τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἐν ἣ ἀνηγγέθη ὅτι θὰ ὀμιλοῦν οἱ ῥήτορες τοῦ συλλαλητηρίου, ἀλλὰ καὶ αἱ περὶ ὁδοὶ ἐπληρώθησαν πλήθους συνωστιζομένου καὶ ἀνυπομονούντος. Ἐδέξθη δὲ ἔνθα πρὸς θεράπειαν τῶν τῆς ἐσω συμφορῆς μὲνων, ὡς καὶ τὸν ἔξω ἀναμενόντων ἀγορεύουσι ταυτοχρόνως ἐν μὲν τῇ αἰθούσῃ ὁ κ. Ἀφεντούλης, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐξώστου τοῦ μετὰ τῆς αἰθούσης συνεχόμενου καταστήματος τῆς Ἀστυλινικῆς διὰ καλλιεπὺς λόγου ὁ διευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου κ. Χαρπίσις Παπαμάκου. Μετ' αὐτὸν ὁ κ. Δ. Κόκκος ἀπήγγειλε διὰ σθεναρᾶς φωνῆς ἐνθουσιᾶδες ποίημα, διακοπτόμενον ὑπὸ τῶν ἐπευφημιῶν τῶν περιεστώτων. Κατόπιν τὸ πλήθος ἄπαν, ἡγουμένη τῆς μουσικῆς καὶ σημαιῶν, πολλῶν δὲ λαμπροφθορούντων, ἐξεγύθη εἰς σεμνὴν καὶ ἐπιβάλλουσαν ὑπὲρ τῆς ἀπειλουμένης Μακεδονίας διαδήλωσιν διὰ τῶν